

УДК 378.124:769

Наталія Винник, аспірант кафедри дошкільної та початкової освіти Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького

ДИДАКТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СПЕЦКУРСУ “ОРГАНІЗАЦІЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СЕРЕДНІХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ”

У статті представлено дидактичну характеристику спецкурсу “Організація спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах” зокрема розкрито його особливості та перспективи. Проаналізовано та обґрунтовано застосовані методи та окреслено їх педагогічні особливості. Надано аналіз матеріалу впровадженого у навчальні курси: “Вступ до спеціальності”, “Основи теорії здоров’я”, “Фізична культура різних груп населення”, “Оздоровча фізична культура та фітнес”, що сприятиме розвитку рефлексивного мислення, мотивуванню до діяльності у середніх навчальних закладах тощо. Представлено проміжні результати дослідження та окреслено його результати. Надано рекомендації щодо впровадження спецкурсу у навчальний процес.

Ключові слова: спецкурс, анкетування, опитування, спортивно-оздоровча діяльність, мотиваційний компонент, когнітивний компонент, особистісний компонент, експеримент.

Лит. 6.

Наталія Винник, аспірант кафедри дошкільного і начального образования Черкаского национального университета имени Богдана Хмельницкого

ДИДАКТИЧЕСКАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА СПЕЦКУРСА “ОРГАНИЗАЦИЯ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВИТЕЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СРЕДНИХ УЧЕБНЫХ ЗАВЕДЕНИЯХ”

В статье представлены дидактическую характеристику спецкурса “Организация спортивно-оздоровительной деятельности в средних учебных заведениях” в частности раскрыто его особенности и перспективы. Проанализированы и обоснованно применены методы и обозначены их педагогические особенности. Дан анализ материала введенного в учебные курсы: “Введение в специальность”, “Основы теории здоровья”, “Физическая культура разных групп населения”, “Оздоровительная физическая культура и фитнес”, что будет способствовать развитию рефлексивного мышления, мотивировке к деятельности в средних учебных заведениях и тому подобное. Представлены промежуточные результаты исследования и намечены его результаты. Даны рекомендации по внедрению спецкурса в учебный процесс.

Ключевые слова: спецкурс, анкетирование, опросы, спортивно-оздоровительная деятельность, мотивационный компонент, когнитивный компонент, личностный компонент, эксперимент.

Nataliya Vynnyk, Postgraduate student of the Preschool and Primary Education Department Cherkasy Bohdan Khmelnytsky National University

DIDACTIV CHARACTERISTICS OF SPECIAL COURSE “THE ORGANIZATION OF FITNESS ACTIVITIES AT SECONDARY SCHOOLS”

This paper presents the characteristics of didactic lecture course “The organization of sports and recreational activities at secondary schools” in particular reveals its features and prospects. The author analyzes and proves the used methods and outlines their educational features. The article presents the analysis of material embedded in the courses: “Introduction to specialty”, “Basic theory of health”, “Physical education of different population groups”, “Improving physical culture and fitness” to facilitate the development of reflective thinking, motivation for activity at secondary schools institutions and others. The author presents the interim results of the study and outlines the results. The article provides the recommendations on the implementation of a special course in the learning process.

Keywords: courses, surveys, polls, sports and recreational activities, motivational component, cognitive component, the personal component experiment.

Постановка проблеми. Важливою умовою розвитку готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах є науково-методичне забезпечення, що передбачає включення у робочі навчальні плани та програми необхідної інформації. Розробка методичного посібника “Формування готовності

майбутніх учителів фізичного виховання до організації спортивно-оздоровчої діяльності”, включає матеріали лекційних семінарських, занять, розробку індивідуальних завдань для самостійної роботи, методичні матеріали для самостійного опрацювання студентами фахової літератури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання організації спортивно-оздоровчої

діяльності у середніх навчальних закладах, через поняття “спортивно-масової діяльності” розкрито у дослідженнях Н. Алексєєва [1], О. Бичук [2], Б. Ведмеденко [3], В. Горашук [4], Л. Іванченко [5], Н. Москаленко [6], та наголошено, що є актуальною та знаходить вираження у ряді проблем: недостатня підготовка кваліфікованих кадрів, низький рівень мотивації, методичне забезпечення, недостатня матеріально-технічна база. Дослідниками зазначено, що потрібен комплексний підхід до даної проблеми, зокрема опрацювання усієї сукупності вище окреслених питань з акцентом на створення комплексних програм зі спортивних оздоровчих заходів.

Мета статті полягає у представленні особливостей формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Впроваджений у навчальний процес курсу “Основи організації спортивно-оздоровчої діяльності” сприяє розвитку уміння швидко та творчо опановувати професійні знання і реалізувати їх в практичній діяльності, розвиває здатність до конструктивної співпраці, мотивує до роботи у середніх навчальних закладах, формує прагнення до освіти, самовдосконалення та творчості.

Особистісний, діяльнісний, компетентнісний підходи яких дотримуються викладачі, передбачають спрямування їх уваги на комплексний підхід до особистості студента, його бажання набути знання, та реалізувати, що мотивує до навчальної діяльності. Реалізуючи вище окреслені підходи, викладачі повинні виявляти високий рівень професіоналізму та знань. Зокрема реалізуючи особистісний підхід викладач повинен звертати увагу на особистість студента відчувати його потреби та шляхи мотивування. Компетентнісний підхід передбачає розвиток важливих знань умінь та навичок у фаховому встановленні майбутнього спеціаліста. Такий набір знань умінь та навичок сприятиме формуванню творчої особистості, яка здатна само розвиватися і самовдосконалюватися. За діяльнісного підходу викладач повинен розуміти, що реалізація на практиці набутих знань, умінь та навичок студентом є необхідною умовою розвитку його професійної майстерності

Як зазначалося вище, вагомим є розвиток когнітивного, особистісно-мотиваційного, особистісного та діяльнісного компонентів готовності майбутніх учителів фізичного виховання до організації спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах.

Реалізація цих компонентів можлива за рахунок впровадження у навчальні курси: “Вступ до спеціальності”, “Основи теорії здоров’я”, “Фізична культура різних груп населення”, “Оздоровча фізична культура та фітнес”, інформації, що сприятиме розвитку рефлексивного мислення, мотивуванню до діяльності у середніх навчальних закладах тощо. Впроваджуючи у перелічені вище навчальні курси матеріал враховано мотивацію студентів, соціальні стереотипи, ціннісні орієнтири тощо. Для формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах використано: дискусії, дебати, мозкова атака, рольові ігри, ігри за правилами, метод аналізу ситуацій, академічні лекції, лекції-презентації, міні-лекції, семінари-дискусії, семінари-обговорення, самостійна робота.

Так, реалізація особистісно-мотиваційного та особистісного компонентів у такому курсі, як “Вступ до спеціальності” передбачає надання студентам вичерпної інформації, відносно діяльності вчителя фізичного виховання та ролі у ньому професіоналізму. Лекційні курси проведено із застосуванням лекції-презентації, лекції-дискусії, проблемної лекції, а семінарські заняття також у вигляді дискусій та обговорень. На лекційних заняттях представлено питання законодавчої бази, яка передбачає впровадження системи спортивного-оздоровлення у середні навчальні заклади та здійснено її обговорення. Проведено аналіз причин низького рівня спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах серед яких: труднощі із небажанням фахівцями застосовувати інноваційні технології, невмінням мотивувати до оздоровчої діяльності, виявляти схильності до спорту та розвитку тощо. Наголошено на багатогранності оздоровчого процесу, що спрямований на формування внутрішньої потреби до занять спортом, розвитку фізичних показників, вироблення санітарно-гігієнічних навичок тощо. На заняттях курсу студенти навчаються професійному педагогічному спілкуванню з урахуванням особливостей власної діяльності. У даному курсі також вважаємо доцільним впровадження матеріалів з проблеми мотивації, психології, що може бути подане у міні-лекції. Так лекція-презентація дозволила поглибити знання студентів із проблеми спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах. На семінарських заняттях відбулося обговорення таких аспектів як: труднощі у мотивуванні учнів до оздоровлення, новітні методи у навчальній

діяльності, підходи до оздоровлення організму тощо [6].

У спецкурс “Основи теорії здоров’я” впроваджено педагогічний аспект де представлено рекомендації щодо мотивування студентів їх зацікавлення у діяльності в освітніх закладах. Надано інформацію про необхідність оздоровлення дитини та специфіку подання матеріалів за для мотивування учнів середньої школи. На лекційних заняттях розкрито поняття спортивно-оздоровча, спортивно-масова та фізично-оздоровча діяльність, здійснено їх порівняння та виокремлено особливості. Окреслено допустиме фізичне навантаження різного характеру під час самостійних занять учнів, та у різноманітних закладах, що є вагомим елементом оздоровлення. Піддано критиці недосконалі навчальні плани, низька зацікавленість молоді у спортивній діяльності та відсутність важелів впливу. Проведено міні-лекцію з питання підвищення мотивації учнів середніх навчальних закладів до спортивно-оздоровчої діяльності. У лекції-презентації представлено дівість групових форм спортивно-масової діяльності як системи впливів на організм людини, подано специфіку її використання та результативність. На семінарських заняттях обговорено педагогічні вміння учителя фізичного виховання у контексті різновидів спортивних змагань в організаціях спортивної діяльності [2].

Необхідним у спецкурсі “Фізична культура різних груп населення” є окреслення професійно важливих якостей вчителя фізичного виховання та виокремлення серед них таких, що сприяють розвитку професійної компетентності. У курсі наголошено, що спортивно-оздоровча діяльність може бути творчою, універсальною, бути провідним видом діяльності у певний період життя особистості. Спортивно-оздоровча діяльність може виступати елементом соціальної культури, формувати життєві установки та прагнення особистості. Розкрито мету та завдання спортивно-оздоровчої діяльності, можливості її впровадження у роботу в середні навчальні заклади. Проведена міні-лекція де розкриті педагогічні методи впливу на дітей різного віку у контексті розвитку мотивації до спортивно-оздоровчої діяльності. Семінарські заняття проведено у рамках “круглого столу” де відбувалося обговорення таких тем: “Можливості та труднощі впровадження спортивно-оздоровчої діяльності у середні навчальні заклади”, “Методи мотивації учнів до спортивно-оздоровчої діяльності” тощо.

У спецкурс “Оздоровча фізична культура та

фітнес” включено питання з педагогічної компетентності, що передбачає знання методів які педагог повинен дотримуватися під час викладання. У спецкурс впроваджено матеріали в яких надано рекомендації з питань: як правильно обрати методичні матеріали відповідно темі заняття, технічні засоби. Окреслено психологічні аспекти взаємодії з учнями, що здатні мотивувати до навчальної діяльності будувати конструктивну діалогічну взаємодію та адекватно оцінювати власну викладацьку діяльність. У процесі навчання було задіяно ігрові методи навчання як: “ділові ігри”, “гра за правилами”, що сприяли кращому засвоєнню майбутніми вчителями навчального матеріалу. Також застосовано проблемну лекцію та семінар-дискусію, що дозволило підвищити мотивацію студентів до навчального матеріалу.

Реалізуючи вищезгадані компоненти готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах під час проведення семінарських занять створено атмосферу відкритості, безцінності та спонтанності суджень. Створення такої атмосфери можливе за рахунок впровадження гуманістичних цінностей, позитивному емоційному контакту, що сприяв мотивуванню студентів та зростанню цікавості до навчання [3].

Під час семінарських занять також використано рольові, ігри за правилами які дозволили розвивати комунікативні, творчі здібності, здатність аналізувати педагогічні ситуації та співвідносити мету із засобами її досягнення. Рольові ігри сприяли самоаналізу студентами власної компетентності у професійній діяльності. Було проведено такі ігри “На уроці фізичного виховання”, “Лекція (Чому потрібне спортивне оздоровлення?)” тощо. За допомогою методу мозкової атаки, що також було застосовано на семінарських заняттях майбутні викладачі навчалися критичному мисленню, висловлювати власну позицію, віднаходження творчого вирішення проблеми, долання страху публічного виступу, випробовування себе тощо.

Лекційні заняття, що проведено викладачами дозволили підвищити мотивацію майбутніх викладачів фізичного виховання до діяльності у середніх навчальних. Перш за все викладачі виявляючи професійну майстерність є прикладом любові до власної діяльності. Така майстерність знаходить вираження у: правильному підборі матеріалу із питання спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах, вмінні мотивувати студентів, зацікавити та захопити власною харизмою тощо.

У процесі навчання викладачами застосовано академічні лекції, лекції-презентації, міні-лекції, збагачення практичних занять дискусіями і обговореннями активізувало засвоєння матеріалу студентами. В ситуації спонтанності студенти обговорюють проблемні питання, дискутували розвиваючи критичне мислення та творчість. У процесі навчання пізнання відбувалося поетапно у цілісному та багаторівневому процесі, що передбачав врахування особливостей навчального процесу [5].

Розвиток особистісного компоненту готовності майбутніх учителів фізичного виховання до організації спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах здійснювався за допомогою технологій інтерактивного навчання. Як зазначалося вище, особистісний компонент передбачає наявність рефлексивних вмінь прогнозування результатів, рефлексивне мислення, оцінка минулого досвіду роботи.

Під час семінарських занять застосовано метод аналізу конкретних ситуацій, що сприяв розвитку вмінь вирішувати педагогічні ситуації, підвищує когнітивні можливості студента, дозволяє навчатися публічним виступам та відчуттю “тримання” аудиторії. Заняття проводилися таким чином: (20 хвилин) – введення студентів в проблему, що вивчається. Викладач окреслює актуальність теми, основні дослідження з цієї теми, зв’язок з професійною діяльністю; (10 хвилин) – визначення конкретної ситуації, її оцінка та публічний захист; (40 хвилин) – групова або індивідуальна робота над ситуацією. Викладач направляє діяльність студентів, дає відповіді на запитання; далі групова дискусія та виступ студентів за результатами аналізу конкретної ситуації. Відбувається обговорення різних точок зору, оцінка результатів аналізу ситуації, вибір найкращого рішення тощо. Задачею даного методу є розвиток вмінь у студента мати особисту думку, здатність її відстоювати, публічно презентувати себе та ідеї, бути соціально чулим тощо. Аналіз ситуацій включає ігрові елементи під час яких студент відчув реалістичність власної діяльності. Метод аналізу конкретних ситуацій сприяє розвитку готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах засобами розвитку комунікативності, креативності, психологічної чутливості. Актуальність цього методу для розвитку готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності є великою, оскільки у процесі такої взаємодії студенти зростають як професіонали. Ефективними

виявились ділові та рольові ігри під час спецкурсу “Фізична культура різних груп населення”, де студенти мали змогу відпрацювати педагогічні ситуації. Рольова гра передбачала відведення студенту ролі професіонала, де він набуває практичного досвіду вирішення ситуації. Так наприклад пропонувалися такі тематики ігор: “Я вчитель на уроці фізичного виховання”, “Я лектор по темі фізичного оздоровлення” тощо.

Семінарські заняття передбачали стимулювання активності студентів викладачами у напрямку не механічного завчання матеріалу, а його усвідомлення та вміння реалізувати на практиці. На семінарських заняттях відбувалася презентація рефератів, складання змісту проведення педагогічних занять, круглих столів, рольових та ділових ігор. Семінарські заняття вибудовувались таким чином, що будь яка активність студентів базувалася на принципах добровільності та активності. Семінарські заняття починалися із постановки проблеми та закінчувалося спільним обговоренням, висновками та пропозиціями [4].

Самостійна робота аудиторна та позааудиторна здійснюється під керівництвом викладача. Науково дослідна робота, що пропонувалася студентам, дозволила поглибити їх знання відносно проблеми спортивного оздоровлення та педагогічної реалізації. Аудиторна самостійна робота відбувалася шляхом проведення опитувань, опрацювання концептів та рекомендованої літератури. Студенти обговорювали тематики занять здійснювали пошук літератури з використанням Інтернет технологій та готували презентації.

Позааудиторна самостійна робота передбачає підготовку до написання рефератів, доповідей, створення презентацій, підбір і вивчення літературних джерел, робота з періодикою, підготовка тематичних оглядів тощо. Виконання творчих робіт, аналіз проблемних ситуацій науково-дослідної роботи, виконання у сих видів дослідних робіт; підготовка до участі в науково-практичних конференціях; оформлення мультимедійних презентацій з теми фізичного оздоровлення, слайдового супроводу власних доповідей; підготовка кросвордів, глосаріїв тощо [1, 3].

Проведено бесіду із студентами яка дозволила виявити труднощі на шляху виконання самостійних завдань. Серед таких труднощів нами виокремлено: особистісні, мотиваційні, навчальні. Так особистісні труднощі виявлялися у самостійній роботі яка вимагала творчого підходу, зокрема розробки презентацій, науково-дослідних робіт, кросвордів, слайдових презентацій тощо.

Наголошували, що відчували себе некомфортно виступаючи перед великою аудиторією, презентуючи власні розробки та новачі тощо. Мотиваційні труднощі зустрічалися у студентів які мали низьку успішність та проблеми у міжособистісних взаєминах. Такі студенти зауважували, що виконання самостійної роботи було важким через брак мотивації. Студенти не бачать себе учителями у середніх навчальних закладах та роботі з дітьми.

Навчальні труднощі полягали у засвоєнні великої кількості різноманітного навчального матеріалу та використання, завдань що передбачали творчі рішення. Труднощі також викликали ті завдання які вимагали спонтанності та невимушеності поведінкових реакцій студента. Труднощі які виникали в процесі навчання нівелювалися професіоналізмом викладачів які уміло створили атмосферу невимушеності. Атмосфера невимушеності передбачає нівелювання оцінних суджень, наявності атмосфери довіри, відкритості спілкування тощо. Все це, сприяло зниженню тривожності, активізувало цікавість студентів до педагогічного пізнання. Бесіда із студентами, дозволила виявити ефективність дотримання принципів компетентнісного підходу. Наведемо висловлювання студентів: “Позитивне ставлення у навчальній групі, сприяло тому, що я відчув себе вільно та зміг подолати страх публічних виступів”, “Відкритість та прийняття у групі спонукало до більшого занурення у проблему спортивно-оздоровчої діяльності”, “Види роботи які були застосовані під час навчання знівелювали моє занепокоєння відносно діяльності у середніх навчальних закладах” [1, 3].

Необхідним у формуванні готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах є робота кураторів. Роль куратора полягала у організації участі студентів у заходах під час яких відбувалося роз’яснення необхідності впровадження спортивно-оздоровчої діяльності у навчальні заклади. Проводилася роз’яснювальна робота та мотивування студентів до прийняття участі у наукових заходах. Цінною була робота із студентським самоврядуванням, яка дозволила сформулювати активну життєву позицію студентів, підвищити їх соціальну активність, культуру здорового способу життя. Здійснено спостереження за роботою психологічних гуртків та впроваджено такі тематики: “Вчитель фізичного виховання як мотиватор здорового способу життя”; “Спортивно-оздоровча діяльність як запорука здорової нації”. Отже, діяльність

кураторів, студентського самоврядування, гуртків сприяла підвищенню мотивації до формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах [3].

Для формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах нами розроблено спецкурс “Організація спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах”. Дана дисципліна складає 36 години з них 10 год. лекційних, 10 год. – семінарських, 13 год. – самостійну та 2 год. на підсумковий контроль.

Матеріали, що покладено в основу спецкурсу розкривають: сутність проблеми спортивного оздоровлення у середніх навчальних закладах та її висвітлення в науковій літературі; стан розробленості питання спортивного оздоровлення в Україні; критерії та показники сформованості компонентів готовності майбутніх учителів фізичного виховання до організації спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах.

Спецкурс “Організація спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах” включає два модулі: основи готовності майбутніх учителів фізичного виховання до організації спортивно-оздоровчої діяльності та організації спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах. У модулі “Основи готовності майбутніх учителів фізичного виховання до організації спортивно-оздоровчої діяльності”, розкрито сутнісний зміст понять спортивно-оздоровча, спортивно-масова та фізично-оздоровча діяльність. Здійснено порівняння вище окреслених видів діяльності та надано основні проблеми спортивного виховання у середніх навчальних закладах. Представлено можливості реалізації спортивно оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах та її різновиди.

У модулі “Організація спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах”, представлено аналіз законів України та представленість у них питання спортивного оздоровлення. Наголошується, що спортивно-оздоровча діяльність також повинна бути спрямована на особистість, розвинути вміння взаємодіяти у групі, відчуття перемоги, вміння переживати невдачі, надавати підтримку тощо. Окреслено завдання вчителя фізичного виховання в початковій школі, мету його діяльності та засоби її досягнення [5].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Отже, спецкурс “Організація

спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах” сприяє розвитку: мотиваційної, когнітивної та особистісної сфери студента. Відбувається розвиток творчості, образної пам’яті, логічного мислення, уваги, уяви, чіткості мовлення, вміння вербалізувати власні думки тощо. Студенти навчалися безконфліктній взаємодії, конструктивному вияву власних відчуттів, толерантності до оточуючих, позитивному емоційному ставленню до оточуючих, толерантність до фрустрації, вміння здійснювати самоконтроль, бути адаптивним. Ефективними виявились такі педагогічні умови формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах: збагачення змісту навчальних програм, методичних дисциплін педагогічної літератури мотиваційними компонентами; створення викладачами позитивного освітнього простору формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах; збагачення дидактичного простору де надається студентам можливість виявляти власні набуті знання та вміння; мотивувати студентів до введення спортивно-оздоровчої діяльності у власне життя; створення позитивного навчального середовища; розвиток інтелектуальних, пізнавальних процесів у студентів їх прагнення до саморозвитку, самовиховання.

Таким чином, дані, що були отримані після проведення формувального експерименту формування готовності вчителів фізичного виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах демонструють позитивні зрушення. Розроблена нами концепція формування готовності вчителів фізичного

виховання до спортивно-оздоровчої діяльності у середніх навчальних закладах довела свою ефективність та може бути покладена в основу роботи ВНЗ. Таким чином можна констатувати, що поставлена мета та завдання дисертації реалізована. Далі, представимо науково-методичні рекомендації для викладацького складу щодо формування готовності вчителів фізичного виховання до впровадження спортивно-оздоровчої діяльності у навчальних закладах.

1. Алексеева Н.С. Програмування фізкультурно-оздоровчих занять скандинавською ходьбою у фізичному вихованні молодших школярів: автореф. дис ... канд. наук з фіз. виховання та спорту Київ, 2015. – 20 с.

2. Бичук О.І. Фізкультурно-оздоровча робота у школі: навч. посіб. / Бичук О.І. – Луцьк: Надстир’я, 1977. – 144 с.

3. Ведмеденко Б.Ф. Теоретичні основи і практика виховання молоді засобами фізичної культури: [навчальний посібник] / Б.Ф. Ведмеденко. – Київ: ІСДО, 1993. – 152 с.

4. Горащук В.П. Культура здоров’я людини і її сутність // Ціннісні пріоритети освіти у XXI столітті: Матеріали міжнар. наук.-практ. конф. 11 – 13 листоп. 2003 р. – Ч. 3. – Луганськ: Альма-матер, 2003. – С. 216 – 224 с.

5. Иванченко Л.П. Социально-педагогические условия спортивно-массовой и физкультурно-оздоровительной работы со школьниками в досуговой деятельности // Педагогика, психология та медико-біологічні проблеми фізичного виховання та спорту, 2008. – № 6. – С. 25 – 29.

6. Москаленко Н.В. Фізичне виховання молодших школярів: монографія / Москаленко Н.В. – Д: Вид-во “Інновація”, 2007. – 252 с.

Стаття надійшла до редакції 09.05.2016



“Вище благо досягається на основі повного фізичного і розумового здоров’я”.

*Марк Туллій Цицерон
давньоримський політик*

“Твоє здоров’я – чисте повітря, вода і їжа. Вставай вранці з радістю, лягай спати з посмішкою. Ти радієш, посміхаєшся – значить ти здоровий. Не лікуй хворобу, лікуй своє життя, живи за законами природи, розуму. Коли немає здоров’я, мовчить мудрість, не може розквітнути мистецтво, не грають сили, марне багатство і безсилий розум”.

*Геродот Галікарнаський
давньогрецький історик*

